

PORATOWAĆ SIĘ (7) *vb pf*

się (5), sie (2).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w poratować); oba a jasne.

inf poratować się (4). ◇ *fut 3 sg* poratuje się (1). ◇ *2 pl* poratujecie się (1). ◇ [*praet 3 sg m* poratował się.] ◇ *con 3 sg n* by się poratowało (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w cytacie w s.v. poratować.

1. *Wspomóc się, uratować się, poradzić sobie* (3) : Prze páná Bogá pokryć to lepiej/ niż wynorzyć/ co sie kiedy komu trefiło. Bá lepiej owa wynorzyć powiedział pan Wapowłki/ áby człowiek drugiraz w tho wpásć niemogł/ ábo iefli wpádnie/ áby sie vmiał poráthowác *GórnDworz* Dd; á chcąc się porátowác/ nágo się po oftrym ćierzniu/ y párzających pokrzywách/ tacząc począł *SkarŻyw* 249; *LatHar* 131.

2. *W funkcji strony biernej: Zostać wspomozonym, uratowanym* (4) :

poratować się czym (2): Czyściec iest do ktorego po śmierci ci idą [...] ktorzy się ofiárą Młzey S. y iáłmużnámi/ y innemi dobrymi wczynkami wiernych żywych/ porátowác mogą. *SkarJedn* 274; *GórnRozm* K3; [biskupstwa: gnieźnieńskie, krakowskie, kujawskie i poznańskie, także wszystkie stany duchowne, połowicę dochodów wedle starodawnego zwyczaju i szacunku postąpili czym się król poratował. *StryjPoczqt* 520].

poratować się w czym ku czemu (1): A Piotr ś. oświadcza/ że nie iest żadne inłze imię ludziom wpádłym łpofobione/ w ktorymby sie porátowác mogli ku zbáwieniu/ oprócz Imieniá tego Kryftus Iefus. *WujJudConf* 59.

Przen [czym] (1) : będźiesz mogł y tych duchownych przyłmákw kiedy łkofztowác/ ázac się też czáfem twoy dułzny żołádek onymi iákożkolwiek porátuie y zágrzeie. *LatHar* +6.

Synonim: 1. pomoc się.

Formacje współrdzenne cf RATOWAĆ.

Cf PORATOWANIE SIĘ